Caracciolus, Robertus: Sermones de laudibus sanctorum
Speyer: Peter Drach, 1490 Seite 47

ad me o peccatrix aīa ⁊ ego ſuſcipiā pondus
peccatoꝝ tuorū ꝑ quibus patri meo debitū
ſoluā. Nō enī veni vocare iuſtos ſed pecca=
tores quos meis laboribꝫ et ꝓprio ſanguine
redimere ſum paratus.

¶ De priuilegijs virginis parturiētis q̄ pe=
perit xp̄m ſine corruptōne: et abſqꝫ dolore et
ſuo lacte nutriuit.

¶ Capitulū. ij.

Secundo cōtemplari debem⁹ de nati=
uitate xp̄i virginē parturientē. Data
ſunt q̄ppe diuinitus virgini ſanctiſſi
me in ſuo partu tria priuilegia.
Primum dicit̄ doloris immunitas.
Secundum virginitatis integritas.
Tercium vberum fecunditas.

¶ Primū priuilegiū exhibitū virgini in ſuo
feliciſſimo ꝑtu dicit̄ doloris immunitas pe=
perit nāqꝫ filiū ſine dolore et cū maxima io=
cunditate. ſicut p̄dixerat Eſa. xxxv. ca. Ger=
minans germinabit ſicut liliū et exultabit le
tabunda. Nec audiendi ſunt illi q̄ dicūt ob=
ſtetrices fuiſſe ad obſequium virginis. quia
Hiero. aduerſus helindiū ait. Nulla ibi ob
ſtetrix fuit nulla muliercularū ſedulitas in=
terceſſit. Et mater et obſtetrix fuit. pannis in
quit inuoluit infantē ⁊ poſuit ī p̄ſepio. Que
ſnīa Apocriphoꝝ deliramēta cōuincit.

¶ Secundū priuilegiū virginis parturien
tis fuit virginitatis integritas. fuit enim in
partu virgo: q2 filiū peperit remanēte clauſo
clauſtro pudoris. Vn̄ Aug⁹. in ſermone qui
legit̄ in vigilia Epiphanie ait. Qui nat⁹ eſt
primo ſine matre in celis hodie nat⁹ eſt ſine
patre ī terris. O miracula. o ꝓdigia frēs cha
riſſimi. nature iura mutant̄ in hoīe. deus na
ſcitur. virgo ſine viro grauidat̄. Vox viri
neſciā ſermo dei maritat. Simul facta ē ma=
ter ⁊ virgo: mater facta ſed incorrupta. virgo
habens filiū neſciens virū. Semper clauſa
ſed nō infecunda. Et in alio ſermone qui in=
cipit. Caſtiſſimū marie virginis vterū. Au=
guſtin⁹ inducit virginē ſic loquentē. Porta
facta ſum celi: ianua facta ſum filio dei. Illi
facta ſum ianua clauſa q̄ poſt ſuā reſurrectio
nem ingreſſus ē ꝑ oſtia clauſa. Oritur tamē
hic difficultas. quia Gregori⁹ in Omel. in
octaua paſce ait per hoc ꝙ ianuis clauſis ad
diſcipulos poſt reſurrectionē intrauit dn̄s
oſtendit corpus ſuū eſſe eiuſdem nature et al
terius glorie. Et ſic per oſtia clauſa tranſire
videtur ad gloriā corporis pertinere. Corp⁹
autē chriſti in ſua natiuitate nō fuit glorio=
ſum ſed paſſibile habēs ſimilitudinē carnis
peccati vt apoſtol⁹ dicit ad Roma. viij. Nō
ergo videt̄ ꝙ exiuit ꝑ virginis vterū clauſuꝫ
Inſuꝑ nihil in illa ſancta natiuitate xp̄i eſſe
debuit per qđ corpus eius fantaſticū appare
ret. Sed ꝑ clauſa tranſire nō videt̄ cōuenire
vero corpori ſꝫ fantaſtico. eo ꝙ duo corpora
ſimul eſſe nō poſſunt. Nō ergo debuit ex ma
tris vtero clauſo corpus xp̄i ꝓdire. ¶ Rn̄det
hiſ ſanct⁹ Tho. in. iij. parte. q. xxviij. Ꝙ qui
dam dixerūt xp̄m in ſua natiuitate ſubtilita=
tis dotē aſſumpſiſſe qn̄ exiuit de clauſo virgi
nis vtero ⁊ dotē agilitatis qn̄ ambulauit ſic=
cis pedibꝫ ſupra mare. Sed meli⁹ dicenduꝫ
eſt ꝙ oīa iſta facta ſunt miraculoſe ꝑ virtutē
diuinā. Vn̄ Aug⁹. dicit ſuꝑ Johannē. Mo
li corporis vbi diuinitas erat oſtia clauſa nō
obſteterūt. Ille quippe nō eis apertis intrare
potuit quo naſcēte virginitas matris inuio
lata ꝑmanſit. Et dioniſius dicit in quadam
epiſtola. ꝙ xp̄s ſuper hominē operabat̄ ea q̄
ſunt hoīs et hoc demōſtrat virgo ſuꝑnatura
liter cōcipiens et aqua inſtabilis terrenorū
pedū ſuſtinēs grauitatē. Ꝙ autē obijciebat̄
ꝙ tranſire ꝑ clauſa nō cōuenit corpori vero.
Dicēdo ꝙ ita voluit xp̄s veritatē ſui corꝑis
demōſtrare ꝙ etiā ſimul ei⁹ diuinitas decla=
raret̄. Et ideo permiſcuit ima humilibꝫ. Vn̄
vt corpus eius verū oſtenderet̄ naſcit̄ ex fe=
mina. Sed vt ei⁹ diuinitas innoteſceret na=
ſcitur ex virgine. Talis enī partus decet de=
um vt Ambroſi⁹ dicit in hymno natiuitatis

¶ Terciū priuilegiū virginis ꝑturiētis xp̄m
fuit vberū fecunditas. Ex miraculo q̄ppe fa
ctū eſt vt virginis vbera lacte quo infantulū
alerent replerent̄. Ob qđ eccleſia cantat. Ia=
centē in p̄ſepio ſola virgo lactabat vbere de
celo pleno. Excita cor tuū o fidel' aīa et mēte
ſollicita ad locū natiuitatis ꝓficiſcere. Con=
templare ibi virginē oī ſanctitate oī virtute
oī deniqꝫ venuſtate decorā. Inſpice mentis
oculis media nocte dū ꝑtus tp̄s inſtaret illā
orantē lachrymantē p̄ deuotōne et exultantē
in deo ſalutari ſuo. Et cū ſumma iocūditate
ſupra fenū abſqꝫ dolore abſqꝫ corruptōne vt
p̄diximus filiū parere vagientē. Illū ſtatim
vt natus eſt adorat. Vn̄ eccleſia dicit. virgo
quē genuit adorauit. O ſi poſſem⁹ audire ver
ba ſiue corporis ſiue mentis ipius virginis
in qua lumen gratie refulgebat ꝑfecto ſimul
cū ipa totis viribꝫ grās diceremus altiſſimo
deo. Poterat virgo illa iacenti filio ſuꝑ fenū
dicere. O deus meus ⁊ oīm cōditor rerū. O
angeloꝝ ⁊ hoīm gloria. O immortalis ⁊ ſem
piterne rex celi ⁊ terre adoro te humili corde
et benedico tibi qui vt ſaluū faceres populū

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-521/0047
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG